

اجلاس کمیته مرکزی سازمان چریکهای فدایی خلق ایران برگزار شد.

اجلاس سه روزه کمیته مرکزی سازمان چریکهای فدایی خلق ایران از روز جمعه ۱۷ مهر ۱۳۸۳ (۸ اکتبر ۲۰۰۴) تا روز یکشنبه ۱۹ مهر ۱۳۸۳ (۱۰ اکتبر ۲۰۰۴) با یک دقیقه سکوت در گرمیادداشت یاد همه ی جانبازان راه آزادی و شهدای جنبش پیشتر فدایی آغاز شد.

دستور کار جلسه که مورد تایید شرکت کنندگان در نشست قرار گرفت، بررسی شرایط سیاسی و اجتماعی ایران و وظایف مبرم سازمان طی یک سال آینده بود.

پیرامون شرایط سیاسی و اجتماعی جامعه ایران، سخنگوی سازمان به تشریح رفتار حکومت در قبال مسایل داخلی، منطقه ای و جهانی پرداخت. فشرده بحثهای سیاسی در چند محور به قرار زیر بود:

الف- در رابطه با مناسبات رژیم با مردم ایران

در سال گذشته اوضاع وخامت بار زندگی مردم ابعاد فاجعه آمیزی گرفت. گرانی، بی خانمانی، عدم امنیت در مقابل سوانح طبیعی، اعتیاد، تن فروشی و بیکاری شدت یافت. تعرض به رسانه های جمعی و دستگیری روزنامه نگاران و روشنفکران فعالان سیاسی در سال گذشته ابعاد بی سابقه ای پیدا کرد. تعرض به سطح زندگی و معیشت کارگران و مزدبگیران، ابعاد بی سابقه پیدا کرد. کار موقت و قرارداد موقت کار، به روند غالب و همگانی در عرصه به کارگیری نیروی کار تبدیل شد. عدم رسیدگی به نیازهای اولیه مردم در جریان زلزله بم خود را به درناکترین و گزنده ترین صورت نشان داد. در مقابل این شرایط فاجعه آمیز، زنان و مردان ایران زمین به اشکال مختلف به مبارزه و مقاومت دست زدند. زنان جسور ایران در مقابل موج سرکوبگری رژیم زیر عنوان «مبارزه با بدحجابی و تهاجم فرهنگی» و در مقابل یورشهای مأموران سرکوبگر انتظامی به مراکز خرید لباس و دستگیری زنان و جوانان و ضبط اموال فروشگاهها که زیر عنوان مبارزه با «لباس غیراسلامی» انجام گرفت به اشکال مختلف مقاومت کردند تا جایی که همه ی سرکردگان رژیم با صراحت اعتراف می کنند که در مقابل ایستادگی زنان و جوانان ناتوان هستند و موج سرکوب و شکنجه و اعدام

نتوانسته زنان و جوانان را از مبارزه باز دارد.

در سال گذشته کارگران و مزدبگیران ایران در مقابل تعرض به سطح زندگی و معیشتشان به اشکال گوناگون مبارزه و مقاومت برخاستند. در بهمن ماه سال گذشته کارگران قراردادی مجتمع ذوب مس خاتون آباد از توابع شهر بابک با قیام خود نشان دادند که تسلیم سیاستهای ضد کارگری رژیم مدافع سرمایه داران و چپاولگران نمی روند. در واکنش به حرکت حق طلبانه کارگران نیروهای سرکوبگر رژیم با سلاح گرم به جان کارگران افتادند و شماری از آنها را به قتل رساند. این وحشیگری موجی از خشم و نفرت در سطح داخلی و بین المللی برانگیخت. علاوه بر این حرکت جسورانه، کارگران ایران در چند صد حرکت اعتراضی دیگر نفرت و انزجار خود را از رژیم حاکم بر ایران ابراز داشتند. در اول ماه گذشته کارگران سقز به طور مستقل روز جهانی کارگران را برگزار کردند که در این رابطه رژیم به دستگیری تعدادی از فعالان کارگری که این حرکت را سازماندهی کرده بودند پرداخت. این دستگیری نیز موجب اعتراض گسترده ای را در سطح داخلی و جهانی شد و رژیم تاکنون در این رابطه با چالش جدی روبروست.

جنبش دانشجویان و جوانان ایران نیز در سال گذشته به اشکال مختلف دست به مقاومت عمومی و حرکتهای اعتراضی زدند. در سالگرد قیام ۱۸ تیر دانشجویان و جوانان ایران علیرغم حکومت نظامی اعلام نشده و در زیر سختترین شرایط کنترل و سرکوب، با شعار مرگ بر استبداد و زنده باد آزادی، دست به اعتراض زدند.

همه ی این حرکتها به اضافه دهها حرکت اعتراض، شورش و قیام در شهرهای مختلف کشور نشان می دهد که مردم ایران تسلیم سیاست سرکوب و سانتاژ جمهوری اسلامی نشده اند.

ب- مناسبات درونی رژیم مهمترین رویداد در مناسبات درونی نظام ولایت فقیه برگزاری دوره هفتم انتخابات مجلس ارتجاع در اول اسفند ۱۳۸۲ بود. از ماهها قبل از این انتخابات، خامنه ای تصمیم گرفته بود برای کنترل بحران انقلابی جامعه با استفاده از دو موضوع «اتم» و «عراق» با هدف ماندگاری ولایتش

دست به تصفیه دوم خردادها از هرم قدرت بزند. بدین منظور دستور رد صلاحیت گسترده دوم خردادها را به شورای نگهبان داد. پس از اعلام نظر شورای نگهبان و پس از یک سلسله جدالهای داخلی با اعلام سرسپردگی خاتمی به ولی فقیه نظام این نمایش انتخاباتی همراه با تحریم بی سابقه مردم برگزار شد. این مجلس با اعلام وفاداری مطلق به ولی فقیه، در صدد است تا با کاهش تضادهای درونی رژیم، به خامنه ای برای دستیابی به سلاح اتمی و تلاش برای استقرار نظام اسلامی بنیادگرا در عراق یاری رساند. این هدف را خامنه ای در روز چهارشنبه ۲۷ خرداد ۸۳ «گره خوردن اراده ها بر سر خواستها و هدفهای بلند و بزرگ» که چیزی جز دستیابی به سلاح اتمی و توسعه بنیادگرایی در عراق نامید. واقعیت این است که طرح تصفیه داخلی بدون استفاده از فرصتهای خارجی نمی تواند رژیم را قادر به غلبه بر بحران و بن بست و چیرگی بر بحران انقلابی نماید. آن چه به خامنه ای امکان داد تا این نقشه را طراحی کند و به مورد اجرا بگذارد، بازی با «مساله اتم» و «فرصت رایگان» عراق است. بنابراین اگر نقشه های ولی فقیه نظام در مورد اتم و عراق به نتیجه نرسد، تلاشهای رژیم برای غلبه بر بحران سرنگونی نقش بر آب خواهد شد.

ج- رابطه رژیم با اژانس بین المللی انرژی اتمی و دخالت رژیم در عراق دستیابی به سلاح اتمی برای نقشه های توسعه طلبانه و تجاوزگرانه جمهوری اسلامی نقش حیاتی دارد. این برنامه ضد مردمی و ماجراجویانه که برای ورود به باشگاه کشورهای اتمی طراحی شده هزینه های سنگینی را تا کنون برای مردم ایران ایجاد کرده و در آینده ایجاد خواهد کرد.

تلاش رژیم این است که با مانور، مخفیکاری، فریب دادن، مذاکره، تهدید، چانه زنی، باج دهی و باجگیری، پروژه غنی سازی اورانیوم را به سرانجام رسانده و با ساختن بمب اتمی، با زبان زور و تهدید با جهانیان، به ویژه با کشورهای منطقه سخن بگوید و با بازی با «حربه اتم» و استفاده از «فرصت عراق»، رژیم بحرانزده و در بن بست ولایت فقیه را ماندگار جلوه دهد. اما این هر دو ابزار برای رژیم

وقتی کارساز نخواهد شد که جامعه بین المللی در مقابل سیاستهای ماجراجویانه جمهوری اسلامی به جای سیاست مماشات، سیاست قاطع(از طریق اعمال فشار و ارجاع پرونده اتمی به شورای امنیت) در پیش گیرد. پس از بررسی محورهای بالا کمیته مرکزی سازمان به بحث در باره دیدگاههای کلی سازمان در این مرحله و چشم انداز تحولات پرداخت و به نتایج زیر رسید:

۱- در حالی که قاطبه مردم ایران خواهان سرنگونی استبداد مذهبی حاکم بر ایران و جایگزینی آن با یک جمهوری لائیک و دموکراتیک هستند، اگر جامعه جهانی در مقابل سیاستهای ماجراجویانه رژیم ایران سیاست مماشات در پیش نگیرد (اتخاذ سیاست قاطع از طریق اعمال فشار و ارجاع پرونده اتمی به شورای امنیت)، مسلمانان رژیم ایران تن به عقب نشینی خواهد داد. این عقب نشینی شرایط را برای قیام مردمی و سرنگونی رژیم هرچه بیشتر فراهم می کند. از این رو ما از همه ی مبارزات مردم ایران برای تحقق یک جمهوری دموکراتیک بر اساس جدایی دین از دولت حمایت می کنیم. ما در مبارزه کارگران و مزدبگیران برای «حق اعتصاب و حق ایجاد تشکلهای مستقل کارگری»، در مبارزه زنان برای کسب «برابری جنسی» و وادار کردن رژیم برای پیوستن به «کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض در مورد زنان»، در مبارزه مردم ایران برای «منع کار کودکان»، «لغو حکم اعدام»، «آزادی رسانه ها»، «آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی» و «رعایت حقوق بشر و حقوق اساسی مردم» و..... خود را سهمی و از تمامی این مبارزات حمایت و پشتیبانی می کنیم.

۲- سازمان ما به همانگونه که در اجلاس سال گذشته شورای عالی خود اعلام کرد مخالف هرگونه مداخله نظامی خارجی در اوضاع ایران و مخالفت با هرگونه آلت رناتو سازی از جانب قدرتهای بزرگ است. ما خواستار قطع همه ی کمکها، حمایتها و پشتیبانیها از نظام حاکم بر ایران از طرف جامعه جهانی هستیم.

ما معتقدیم که بدون پشتیبانی قدرتهای جهانی از جمهوری اسلامی، مردم ایران و نیروهای مقاومت و نیروهای سیاسی ترقیخواه خود با استبداد مذهبی حاکم بر ایران تعیین تکلیف خواهند کرد.